

Monștrii lui Hannah Barrett imaginează o lume dincolo de sex

Personajele care populează tablourile artistei subminează genul binar prin combinarea de elemente de eleganță dandy masculină cu elemente feminine.

de **Shelley Marlow**

În realitate, picturile inteligente și pline de spirit ale lui Hannah Barrett sunt extraordinar de pline de lumină și culoare. Barrett, la fel ca celebra pictoriță Remedios Varos, construiește lumi science-fiction în culori ca o bijuterie. De asemenea, vedem în aceste lucrări în plan plat ale desenelor animate din anii 1960.

Lucrările expuse în expoziția actuală a lui Barrett la Schoolhouse Gallery sunt populate de "monștri" - creaturi inventate de toate felurile - care au sosit prin intermediul imaginației artistei. Este posibil ca demonii și creaturile din alte lumi să comunice prin intermediul viselor și viselor noastre cu ochii deschiși? Sunt acești monștri spirite păzitoare sacre sau demoni de manifestare care se închid în camerele lor pentru a scrie cărți? (Un "demon de manifestare" este un spirit care te ajută să faci lucrurile la comandă). Aceste creaturi cu chip de bufniță, cu picioare și mâini cu gheare, vizitează o scenă de bar intergalactic din Războiul Stelelor, unde cei mai înfricoșători se dovedesc a fi cei mai civilizați și mai amabili? Lucrarea lui Barrett face cu siguranță aluzie la aceste mistere.

În "Far Away" (2022), vizităm o lume Wedgewood albastră și albă, în care creatura cu urechile în formă de aripioare, cu un costum cu model în formă de chevron, ține evidența, probabil pentru navele din

sau intergalactic, care se află în căutarea unui loc de apartenență.

fundalul galben. "Inspo" și "One Ring" înfățișează din nou protagoniști într-un spațiu birocratic. Prima creatură, purtând păr facial, cravată și alte însemne masculine care contrastează cu bucele lor de banane mov, stă în mijlocul unui perete de registre. Îmi imaginez că cea de-a doua - cu pielea verde, bărbia blănoasă, părul bufant și îmbrăcată ca o femeie - ține contabilitatea, răspunzând eficient la un telefon din secolul XX după un singur apel.

Alte decoruri sunt mai fantastice: în tabloul "Folly" (2020), o persoană de paie binară ce pare a fi ieșită dintr-un Tărâm de Oz albastru și verde seamănă cu cartea de tarot The Fool (Nebunul); iar în "Dark House", un personaj purtând o bavetă de căpșuni parcă se află într-un palat auster.

Monștrii lui Barrett subminează binarul de gen prin combinarea fineții dandy masculine cu elemente de femeie înaltă; tablourile servesc o nouă reprezentare a nonbinarului (atât în sensul de "nu subscriu la binari", cât și de "genul meu nu este treaba ta"). Simbolurile indică semnificații ascunse: În "Rare Books" (2023), cuvintele sunt scrise invers (nova, sol), ca niște mesaje secrete.

Acest sentiment este subliniat de juxtapunerea de către Barrett a creaturilor fanteziste cu capcanele birocrăției sau ale instituțiilor de stat. Ele reprezintă un contingent de bibliotecari, arhiviști și istorici queer care se ascund la vedere.

Pentru toți cei care se regăsesc în subiecții lui Barrett, spațiile ciudate și pline de culoare în care aceștia locuiesc - o abordare din alte lumi a locurilor de muncă instituționale - creează genul de magie care oferă consolare persoanelor care nu se conformează genului și oricui, pământean

